1. Wana jut / Hanila Wirtsu kuules /

Ennemuiste tuln[1] tont ühe mehe juure ja hakan[2] mehega koupa tegema ja meelitan[4] teda kurja tegema ja pan[5] mehele kolm küsimest ette: Kas sa ta'ad[6] varastada? teise me'e[7] naise juure[8] minna? ehk wiina jooma hakata? Mees mõteln:[9] kui ma varasta[10] siis pannas[11] mind kinni wangi ja kui ma teise me'e naise juure lähe,[12] siis ma saa[13] peksa, aga kui ma wiina, siis joo[14] siis mool[15] põle[16] wiga ühti[17] ja

1) tulnud 2) hakkanud 3) kaupa 4) meelitanud. 5) pannud. 6) tahad. 7) mehe. 8) juurde. 9) mõtelnud. 10) warastan. 11) pannakse. 12) lähen. 13) saan 14) joon. 15) mull. 16) pole. 17) ühtigi.

rääkin(ud) kurjale koa[1] seda, et jooma hakkab. Aga küll siis koa wanamees röömuga hüpan(ud), kui seda mehe suust kuuln(nud).*) Tä[2] teadis küll, et mees nüüd kõik tükid ä[3] teeb. Eks oln(ud) kaft na[4]. Mees heitn(ud) joodiku(kps[5]), saan(ud) siis abielu rikkjas[6] ja pärast oln(ud) waras koa ja saan peksa koa jan pandud wangi teine ja[7]

1) koa *) tähed mis klambrite vahel on jätab virtslane (lugemata) rääkimata. 2) ta, tema. 3) ära 4) Eks olnudgi nii. 5) lõpul ks asemel saab ikka s üksi rääkitud, näit.: 6) rikkujaks 7) juttu lõpul ööldakse Wirtsus, kui põlastamist awaldatakse — sõnu: „teine ja" Seda on ise äranis vana inimeste kõnes kuulda.